Ajuntament de
Torroella de Montgrí

11/03/2021

Punt i final a dues dècades de litigis contra l'Ajuntament per desclassificar la Pletera

El TSJC desestima el darrer dels 10 processos judicials, el conjunt dels quals comportava la reclamació d'uns 56 milions d'euros en concepte de danys i perjudicis

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha comunicat formalment la fermesa de la sentència desestimatòria del darrer recurs contenciós administratiu interposat contra l'Ajuntament de Torroella de Montgrí per la desclassificació urbanística de la Pletera. D'aquesta manera es tanca un llarg període de 20 anys de litigis i 10 processos judicials, al llarg dels quals els antics propietaris dels terrenys havien reclamat a l'Ajuntament fins a un total de 56 milions d'euros en concepte d'indemnització.

El darrer recurs va ser interposat per l'empresa kepro Costa Brava l'any 2009. Reclamava 18 milions d'euros en concepte de danys i perjudicis derivats de la inutilitat sobrevinguda de les obres d'urbanització executades a la Pletera aprovades i autoritzades en el seu moment per l'Ajuntament. El recurs va ser desestimant íntegrament el 3 de desembre de 2018 i la resolució va ser confirmada pel TSJC el 6 d'octubre de 2020. Finalment, aquesta sentència va esdevenir ferma el 12 de febrer.

Els litigis per la desclassificació urbanística de la Pletera es van iniciar el 2002 quan Kepro Costa Brava va demanar la nul·litat de l'aprovació inicial per segona vegada de la proposta de revisió del pla general d'ordenació urbana de Torroella, i pel qual s'acordava l'inici de la tramitació del pla especial del sector La Pletera i la suspensió de llicències en aquell sector.

La urbanització de la Pletera es va iniciar l'any 1986. Per poder-ho fer es van abocar tones de runa per enterrar uns aiguamolls preexistents de gran valor natural. A la zona s'hi va construir el passeig, amb els seus carrers i serveis, i els 76 habitatges projectats en una de les de sis illes planificades. La urbanització de la primera fase es va aturar el 1991 i ja no es va continuar desenvolupant la resta.

La desclassificació de la Pletera es va incorporar en la revisió del Pla General d'Urbanisme que es va

iniciar el 1998 i es va aprovar definitivament el 2001. Durant aquest procés, la direcció general de Costat de l'Estat va acordar, el 24 de novembre de 1999, incoar expedient per traçar la línia de domini públic marítimo-terrestre pel darrere de la zona urbanitzable de la Pletera, ja que tota aquesta àrea conforma una zona de maresma que s'ha de protegir sota la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes. D'aquesta forma, els terrenys de la urbanització la Pletera, a excepció de la primera illa d'habitatges, es van declarar com a domini públic marítimo-terrestre i passaven a ser no urbanitzables. Kepro Costa Brava SA va presentar un recurs davant l'Audiència Nacional contra aquesta decisió de l'Estat, que el mes de gener de 2007 va ser desestimat.

Satisfacció municipal

La tramitació dels diferents instruments urbanístics i actes d'aplicació en el sector de la Pletera ha donat lloc a una important i diversa litigiositat que, finalment, s'ha tancat confirmant la legalitat de l'actuació tant de l'Estat com de l'Ajuntament. En aquest sentit, l'alcalde, Jordi Colomí, que va ser regidor d'Urbanisme en el moment en què es va desclassificar la Pletera, s'ha mostrat molt satisfet pel fet que, finalment, s'hagi tancat tot el procés judicial confirmant la legalitat i sense que l'Ajuntament hagi hagut de pagar una suma de diners astronòmica, com es reclamava, en concepte de danys i perjudicis.

Colomí recorda que la desclassificació de la Pletera s'ha d'emmarcar en un canvi de les polítiques urbanístiques municipals que es va començar a gestar amb a concretar en el primer pla general de la democràcia, l'any 1983, on ja es va apostar clarament per la reducció i la millor ordenació del sol urbanitzable i per la protecció d'espais d'alt valor natural. El pla general de 1967 preveia la urbanització del 90 % dels 15 km de costa, fins i tot de la muntanya del Montgrí, fins a una franja d'uns 3 quilòmetres cap a l'interior. D'acord amb aquesta previsió, el municipi podria haver arribat a una població de 150.000 habitants. En contra de la dinàmica existent en aquell moment, el pla general de 1983 va fer possible una primera desclassificació, fins a situar la població potencial en els 15.000 habitants. Pel que fa al sector de la Pletera, es van reduir moltíssim les possibilitats d'edificació que, inicialment, s'estenien entre els Griells i la desembocadura del Ter i únicament es va permetre fer la urbanització que finalment es va desclassificar.

La política de protecció del territori va fer un salt de qualitat amb el pla general de 2002, que va rebre el Premi Nacional d'Urbanisme en reconeixement a la seva innovació i aposta per la protecció d'espais d'alt valor. Colomí destaca que «aquesta aposta per polítiques urbanístiques sostenibles ha estat un denominador comú de tots els governs que han passat per l'Ajuntament». En aquest sentit, Colomí reconeix que «la recuperació de la maresma de la Pletera ha estat segurament l'actuació més coneguda i que millor il·lustra la naturalesa de les valentes polítiques de planificació i protecció del territori promogudes per l'Ajuntament de Torroella de Montgrí». Admet, però, que «malgrat el convenciment del que es feia i de la seva legalitat, no ha estat fins ara, després de la darrera sentència, quan la tranquil·litat és total».